

selen eller gør den usikker, skal den paagældende Strækning, saa længe Arbejdet varer, i passende Afstand holdes forsvarlig afspærret.

Fra Mørket falder paa, indtil det bliver lyst om Morgen, skal der være anbragt fornødne tændte Lygter ved Afspærringen.

De øvrige Politivedtægters Bestemmelser er i det væsentlige enslydende hermed. I nogle Købstadvedtægter kræves det, at der forud skal gøres Anmeldelse til Politiet om Foretagelse af Vejarbejder. I nogle — navnlig ældre — Vedtægter for Landdistrikterne kræves kun Afmærkning med Lygter, naar Politiet anser det for nødvendigt, og i to Vedtægter kræves overhovedet ikke Afmærkning med Lygter.

Udvalget er af den Mening, at en tilsvarende Bestemmelse bør optages i Færdselsloven. § 32, Stk. 1 og 2, bygger paa de nævnte Politivedtægtsbestemmelser. I Stk. 2 er det fastsat, at Lygterne skal have ufarvet Glas. Det er Udvalget bekendt, at Vejvæsnet enkelte Steder er begyndt at anvende Lygter med rødt Glas til Afmærkning. Da Udvalget maa anse dette for færdselsmæssigt uheldigt, har man henstillet til Justitsministeriet at henlede de kommunale Myndigheders Opmærksomhed herpaa. Dette er sket ved et af Justitsministeriet den 20. November 1929 udsendt Cirkulære. — Det er endvidere i Lighed med § 31 foreslaaet, at Lygterne skal være anbragt i et saadant Antal og paa en saadan Maade, at Arealets Udstrækning angives.

I Stk. 3 har man søgt at afbøde en ved Vejarbejderne fremkaldt særlig Ulempe for Færdslen. Formentlig nærmest af Ubetænksomhed indeholder Opslag om Omkørsel ofte kun en Henvisning til at køre over en bestemt By. For den ikke stedkendte Færdsel er dette ikke tilstrækkeligt; den Rute, ad hvilken Færdslen skal foregaa, bør afmærkes, ikke blot paa det Sted, hvor den begynder, men ogsaa andre Steder paa Ruten, hvor der er Mulighed for Fejlkørsel. Dette vil i den nærmeste Fremtid faa særlig Betydning, fordi der forestaar store Vejarbejder rundt om i Landet, jfr. Lov Nr. 133 af 15. April 1930 om Tilvejebringelse af Midler til Gennemførelse af særlige Vejarbejder.

Til § 33.

Ansaret for, at Færdslen — med det Gade- og Vejnet, som forefindes — kan foregaa saa frit og uhindret og med saa ringe Risiko som muligt, hviler paa Politiet. Med Hensyn til Beskaffenheden af Gade- og Vejnet har Politiet ikke og kan ikke have Bestemmelsesret. Da det imidlertid kan være af den største Betydning for Færdselsforholdene, hvorledes Foranstaltninger vedrørende Gader og Veje, saasom Nyanlæg af Gader, og Viadukter, Anbringelse af Spor til Sporvogne, Refuger, Lygter o. s. v., bringes til Udførelse, bør saadanne Foranstaltninger ske efter Samraad med Politiet, for at de Erfaringer, som Politiet har indhøstet under sin Færdselstjeneste, kan blive frugtbargjort, og de særlige færdselsmæssige Synspunkter komme til deres Ret. Udvalget foreslaar derfor, at Foranstaltninger ved Vejene, der kan indvirke varigt paa Færdselsforholdene, bør ske efter Samraad med Politiet.

Til § 34.

Stk. 1 svarer til F. L. § 21, 1. Stk.

De i F. L. § 21, 2.—4. Stk., indeholdte Bestemmelser er afløst af Reglerne i Lov Nr. 28 af 1. Februar 1930 angaaende Sikring af Færdslen ved Vejkrydsninger samt Krydsninger mellem Veje og Jernbaner m. v.

Reglen i Stk. 2 er ny. Plakatsøjler, Skilte, Reklameindretninger, Skure, Boder o. l. anbringes ofte paa en for Færdslen uheldig Maade, idet de søges anbragt saaledes, at de i størst mulig Grad tiltrækker sig de vejfarendes Opmærksomhed. Den Interesse, der knytter sig til disse Indretningers Anbringelse paa en for Færdslen uheldig Maade, bør give for Hensynet til Færdselssikkerheden.